

Ng&#i đ&#n bà ng&#i r&#t lâu tr&#c máy đánh ch&. Lo&#i máy ch& n&#ng dùng là m&#t lo&#i máy ch& b&#ng tay, x&#a l&#m so v&#i th&#i đ&#i máy đ&#n toán ngày nay. Lo&#i máy ch& không có trí nh&, nh&#ng gì ghi xu&#ng ch& có trên m&#t gi&#y, nh&#ng l&#m l&#i không s&#a đ&#c, ch& xóa b& b&#ng cách đi lùi tr&# l&#i và đánh nh&#ng ch& x nh& ch&#ng lên, không đ&# che đ&#u gì c&. Và nh&#ng trang đánh máy, m&#t khi đã x&#e b&, ch&#ng còn gì đ&# l&#u gi&# l&#i. Căn phòng n&#ng ng&#i là m&#t căn gác c&#a m&#t căn nhà c& và r&#ng, và căn gác &#y đ&#c s&#a thành m&#t văn phòng v&#i nh&#ng t&# sách, bàn gi&#y, máy đ&#n toán và chi&#c máy đánh ch&. Căn gác có hai khung c&#a s&# nh& nh&#ng ánh sáng vào phòng tràn ng&#p, m&#t màu ánh sáng đ&#u d&#ng vì đã đ&#c l&#c qua hai chi&#c màn c&#a b&#ng voan m&#ng.

N&#ng ng&#i th&, nhìn ra ngoài c&#a s&# qua t&#m màn nh&#ng hình &#nh bên ngoài tr&# nên m&# &#o. Nh&#ng ng&#n cây và nh&#ng đ&#nh đ&#i huy&#n ho&#c nh&# qua m&#t l&#p s&#&#ng m&# c&#a núi đ&#i Đà L&#t c&#a m&#t th&#i th&# &#u nào đó. Bu&#i sáng đ&#u tu&#n, ánh sáng căn phòng ch&#i v&#i . . . Và n&#ng b&#t đ&#u gõ chi&#c máy ch&, nh&#ng ti&#ng gõ nh&#p nh&#ng nhanh chóng, không ng&#ng, ch& b&# phá r&#i b&#ng ti&#ng thay m&#t trang gi&#y m&#i.

Bu&#i ti&#c c&#&#i chi&#u qua đã qua r&#i. Trâm đã tr&# l&#i Los Angeles. M&#n cũng đã tr&# l&#i n&#i nào chàng đã đ&#n. Nh&#ng l&#n g&#p m&#t, b&#t ng&# không h&#n tr&#&#c v&#n còn v&#n v&#&#ng trong lòng Trâm. Đ&#m c&#&#i m&#t ng&#&#i b&#n h&#c l&#p gia đình tr&, ti&#c c&#&#i c&#a cô ta g&#n nh&# là cu&#c h&#p m&#t c&#a bao nhiêu b&#n bè cùng tr&#&#ng cùng l&#p c&#a g&#n ba m&#&#i năm không có nhi&#u đ&#p g&#p g&. B&#n bè cũ, qua bao nhiêu cách bi&#t, đ&#i thay c&#a cu&#c đ&#i, c&#a n&#i ch&#n, c&#a th&#i gian, đ&#c h&#i ng&, bu&#i ti&#c c&#&#i tr&# thành m&#t bu&#i h&#p m&#t đ&#y thân tình, đùa vui và nh&#c nh&# nh&#ng th&#i k&# đi h&#c c&#a sân tr&#&#ng cũ.

Trâm đã có d&p g&p l&i M&#n. Nh&#ng sao l&n g&p này, ni&m vui tuy còn đ&y, nh&#ng n&i vui đ&n qu&n th&t c&a ngày tr&#c đã ch&ng còn n&a. Hay là c&n b&nh đã đ&t? Ni&m đau đã lành?

Lúc đi kh&i Sài Gòn, Trâm không nghĩ s& bao gi& còn g&p l&i, không ch& M&#n, mà bao nhiêu ng&#i thân yêu khác. M&#i m&y năm xa cách. T& khi nàng r&i kh&i Sài Gòn cu&i tháng t& năm 75, m&i năm m&t đôi l&n, nàng v&n vi&t th& v& thăm M&#n. Nh&ng ngày M&#n ch&a đi kh&i Vi&t Nam, nàng v&n theo dõi tin t&c M&#n. Nàng m&ng theo nh&ng tin vui, và bu&n theo nh&ng tin bu&n đ&n trên cu&c đ&i M&#n. Ni&m vui bu&n &y thành th&t và chân tình. Bao nhiêu trang nh&t ký nh&ng năm đ&u xa nhau, tên M&#n ng&p đ&y. Cái tình c&m m& m& o &o v&a tr& con, v&a th&ng nh&, v&a ng&p ng&ng c&a ngày x&a đã đ&c s& xa cách đánh bóng, và M&#n đã tr& thành m&i tình đ&u vi&n x& c&a Trâm.

M&#i b&n năm không th&y m&t nhau, ngày M&#n s&p đ&n Hoa K&, Trâm nh&n đ&c đ&n tho&i c&a ch& Thúy, ch& c&a M&#n, g&i vi&n liên t& Boston g&i sang, báo tin. Gi&ng ch& Thúy qua đ&n tho&i, không đ&u đ&c n&i vui r&ng r& ph&n vì tin m&ng, và ph&n vì đ&c chia x& m&t tin vui v&i m&t ng&#i cũng ân c&n mu&n đ&c tin M&#n. Nói chuy&n v&i ch&, qua máy đ&n tho&i h&n gi&ng Trâm cũng không che đ&u đ&c ni&m m&ng r&. Nh&ng nàng c& gi& đó làm&t s& vui m&ng bình th&ng, v&a đ&, c&a m&t ng&#i nh&n đ&c tin m&t ng&#i quen, thân đã ra kh&i đ&c Vi&t Nam. Ch& Thúy ch&c không sao th&y đ&c hay nghe đ&c ngàn c&n sóng c&a lòng Trâm lúc đó. Trái tim nàng đã đ&p nh&ng nh&p luân h&i, đ&p đ&n. Và lòng nàng v&n còn tràn đ&y v&n v&ng. M&#n đã qua đ&c. M&#n s& đ&n Hoa K&. Tin vui &y nh& l&n đ&u nh&n đ&c lá th& M&#n g&i lòng vòng qua bao ng&#i quen m&i đ&n tay nàng năm đ&u t& n&n. B&c th& đã làm nàng khóc. Khóc trong sân tr&ng n&i trú. Khóc đ&i ngàn h&t m&a bu&t l&nh c&a mi&n b&c Cali gi&a mùa đông tháng ch&p, ch&ng là nh&ng gi&t m&a n&ng &m c&a nh&ng chi&u tan tr&ng ngày x&a & Sài Gòn. Nh&ng giòng ch& nh&t nhòa n&c m&t ng&#i đ&c th&. Nh&ng t& th& Vi&t Nam làm ng&#i nh&n th& nghe lòng mình ngàn trùng, ch&i v&i.Ch& Thúy báo tin m&ng, “Trâm &i, ngày mai M&#n đ&n M&#i r&i.” Và Trâm đã khóc. Không òa khóc, nh&ng nh&ng gi&t n&c m&t ng&n đ&ng trong khóe m&t. Trâm khóc vì m&ng cho M&#n, cho mình s& còn có c& h&i g&p l&i M&#n. Nh&ng nh&ng gi&t n&c m&t n&ng trên má &y cũng vì Trâm bi&t nh&ng ngày s&p t&i, khi M&#n qua, tuy bi&t M&#n bình yên, tuy cùng đ&t n&c, tuy s& có ngày l&i nhìn th&y m&t nhau, nh&ng c& hai s& ch&ng còn l&i g&i c&a cái tu&i 18, và c&a th&i sinh viên ngày nào.

Trâm g&i đ&n tho&i thăm M&#n ngày M&#n v&a đ&n. Nghe gi&ng nói c&a đ&u giây kia g&i tên mình, “Trâm đó sao?” M&#i b&n năm m&i nghe l&i gi&ng M&#n. Nghe đ& th&y lòng mình chùng bu&n và ch&i v&i nh& nh&ng bu&i t&i th& t& nào đ&ng trên hành lang gi&ng đ&ng Văn Khoa nhìn ra đ&i l& Th&ng Nh&t v&ng l&ng bu&n t&nh, và nghe ti&ng M&#n c&#i thăm tr&m, thân thi&t bên

mình. Gi&ng M&nh qua đi&n tho&i lo&ng tho&ng ni&m m&ng r&, &n c&n l&n l&n. Tr&nh l&ng th&nh. Tr&nh l&i mu&n khóc. M&nh c& c&n ni&m nh& th&ng c&a nh&ng n&nh n&nh n&nh. Trái tim không đ&p lo&n cu&ng, nh&ng trái tim đ&ng y&nh, th&t ch&t. M&nh &i. M&nh &i. Nghe c& lòng mình l&m trong m&t n&i bu&n n&nh đ&u. Nghe nh& l&i ca dao bông đ&nh nh&ng đ&y trách c&, “Sao anh không h&i nh&ng ngày c&n không? B&nh gi& em đ& c&ng, nh& chim vào l&ng nh& c& c&n c&u. C& c&n c&u, bi&t đ&u mà g&? Chim vào l&ng bi&t thu& n&nh ra?” Nh&ng nh&ng l&i đ&i tho&i n&nh c& qua đi&n tho&i h&m &y c&ng ch& &n c&n v&a đ& nh& l&i h&i th&nh c&a m&t ng&nh b&n hay tin b&n mình đ& qua đ&n M&.

“M&nh kh&e không? B&nh gi& M&nh đ& đ&nh làm g&? Đi làm? Đi h&c?” H&ng tr&nh c&u h&i, nh& nh&ng c&u h&i làm quen, nh&ng l&i x& chia kinh nghi&m cho ng&nh i m&i đ&n M&, v& ngh&a. Nh&ng l&i n&nh mu&n nói n&nh không nói n&a đ&u ch& m&t l&i vu v&. N&nh không bi&t M&nh c& c&ng m&t tâm s& nh& n&nh ch&ng? Hay th&t lòng, nh&ng l&i M&nh nói v&i n&nh c&ng là nh&ng l&i v& tình c&a m&t ng&nh i ch& mu&n chia x& tin t&c cho nhau, và h&t, ch&ng c&ng g& n&a. Tr&nh đ&u không mu&n M&nh nghe đ&nh c& nh&ng ti&ng th& dài c&a mình. Đ&u r&i nh&ng lá th& dài, nh&ng l&i th&ng nh& c&a nh&ng n&nh tr&nh c& khi Tr&nh đi l&y ch&ng; và nh&ng l&i chào th&nh nh&ng đ&y th&nh ái c&a nh&ng n&nh n&nh đ& c&ng đ&nh? M&t h&n trong nh&ng l&i đ&i đ&nh đ&u tiên. Không bóng g&ng, không nh&c nh&, không m&t chút m&n n&ng, ti&c nu&i. Ch& là m&ng M&nh đ& đ&n đ&nh c& Hoa K&, gia đ&nh Tr&nh c&ng b&nh y&nh, v& ch&ng con c&ng không c&ng chi l& . . .

Bu&ng đ&i n&nh tho&i mà Tr&nh bu&n kinh kh&ng. N&nh ng&nh i th&nh nhìn chi&c đ&i n&nh tho&i, gi&ng nói c&a M&nh c&nh th&p tho&ng đ&u đ&nh, “Tr&nh đ& sao?” Lòng ch&ng ra sao khi ch&ng th&t l&n c&u h&i &y. N&nh b&nh khu&ng không bi&t n&i m&ng c&a M&nh là bao khi nh&n đ&nh c& đ&i n&nh tho&i c&a n&nh? Ni&m vui c&a ch&ng đ&n ng&n n&nh khi nghe ti&ng nói c&a n&nh? G&ng m&t M&nh b&nh gi& ra sao? Lòng n&nh ng&p &, n&nh nao m&t n&i nh&. Tìm n&nh v&n ch&a đ&p ch&m l&i. Trí óc n&nh ngh&n đ&n nh&ng ni&m th&ng nh& không đ&nh c& tu&nh tr&nh. Nh&ng n&nh ch&ng c&nh & trong c&ng hoàn c&nh và đ&a v& đ&nh nói nh&ng l&i n&ng n&nh th&ng nh& n&a. N&nh đ& c&ng. N&nh đ&ng c&ng m&t m&i gia đ&nh h&nh ph&nh, m&t ng&nh i b&n đ&i n&nh yêu th&ng nh& v& b&. Và M&nh c&ng v&y. M&nh đi kh&i Vi&t Nam v&i ng&nh i b&n g&ng ch&ng s&p l&p gia đ&nh. Nh&ng tình c&nh n&nh Tr&nh c&ng cho M&nh và M&nh c&ng cho n&nh ph&i thu&c v& m&t quá kh& r&t xa. M&t m&i tình ch&a tr&n. Nh&ng ngày đ& ý n&nh mà c& hai không &i c&ng nói, c&ng thú nh&n. M&t m&i tình đ&y tr&nh con. Và b&nh gi&, tr&nh tr&nh m&t r&i.

“Sao anh không h&i?” L&i trách c& c&a ng&nh i con g&ng trong ca dao c& l&p đi l&p l&i ho&i, t&c t&i. “Sao anh không h&i?” nh&ng ngày x&a, nh&ng ngày em c&n không? Nh&ng ngày em ch&ng bi&t yêu &i, nh&ng ngày, &nh m&t anh tr&nh theo và em nh& ho&i, và em mang theo v&i em bao n&nh tr&i đi t&n?

Mán qua Má, hán lán láa, cá mát nám sau Trám mái cá dáp gáp lái cháng. Lán gáp mát áy lá mát dáp háp mát cáa bán bá tráng cá. Ngái trán chuyán bay dái tá California sang Florida, náng đá nán mong chá đác nhán lái Mán. Bái hái. Vá khi gáp lái, láng náng báng hoáng. Há bát tay nhau. Náng muán giá tay cháng láu hán. Hay cháng cháa muán buáng? Hám áy Mán giái thiáu ngáng i vá sáp cái. Vá náng cái nái vái Nga, vá sáp cái cáa cháng, nhá đá quen biát tá bao giá. Trám đáu kán tánh cám láng mán. Nháng cáu đáa cát vá ngháa giáa đám bán bá và nháng lái cháng hái á há. Giáa nháng tiáng cái áy Trám đá tá hái náng sá đáng kách vai ngáng i đán bá kháng máy may bá xáo đáng cho đán bao giá. Buái háp mát tán, lách chia tay, há lái cáng nám tay nhau giá tá và đái đáp nháng lái cháng tháng lá bán an, khách sáo. Nháng khi Mán đá lán xe đá rái, láng náng buán, ngáng ngang trám mái. ác gái náng đá đác nhái u hán, ác gái náng đá đác ám láy cháng và khách. Khách vá máng bao nám mái gáp lái. Khách cho há há. Khách cho cháng biát náng đá nhá cháng biát lá bao. Vá rái, chác náng sá quên cháng mát cách bán yán. Nháng nháng đái u áy náng đá kháng lám. Kháng lám đác, nán láng cá canh cáng nái hám hác vái cháng mán.

Váy má Mán qua Má cáng đá mái máy nám rái. Trám gái đán thoái hái thám vá cháng Mán mát đái khi. Nháng lái cháng thám vián lián cáa tánh bán cá. Há nái vái nhau nháng lái thám hái kháng đáu. Kháng bao giá há nái mát lái hay mát chá náo đá ra ngoái tánh bán, hoác đá nhác lái nái láng mán ngáy xáa. Mái lán Trám gái thám, vá Mán cháng Trám rái trao đán thoái cho cháng, nhá thá chác Trám muán nái chuyán riáng vái Mán. Trám cá thá thám hái vái cá hai ngáng i, náng đáu cá lái náo đáng riáng rá vái Mán náa?

Lán thá nhá Trám gáp lái Mán thá đá gán mái nám sau cuác gáp mát lán đáu. Láng náng lá đá táng ngáng ngoái mái tánh thái đá hác. Buái háp mát chung vái mát đám đáng bán cáng láp, cáng tráng ngáy xáa. Giáa Los Angeles, giáa Cali. Bán bá cá gáp nhau lái, ngáng i náo cáng đá qua náa đái ngáng i. Chán lán tráng nháng lái đáa bán, nhác lái nháng ngáy cán đá hác cá, cá nháng phát náng muán đác đáng riáng cáng Mán quá đái. Cháng biát đá lám gái vá náng biát chác náng sá kháng nái mát lái náo hán nháng lái bán cát náng đáng nái các ngáng i bán khách. Mán cá đán cánh Trám mát hai lán tráng buái tiác trá. Há cá đáp ngáng i bán nhau, há cá lách đáng đái mát nhau, má cá hai cáng chá cá đác nháng lái thám hái tháng tánh tá nhát. Trám láy nái tiác hoái niám tánh tánh cáa nháng buái tái cáng ngáng i xem kách á Hái Viát Má và nhá Mán đáa đáng vá trái đá kháa. Náng tá hái cháng biát Mán cá cán nhá gái nháng buái sáng chá nhát cáng đá hác square dance á Tân Đánh? Vá náng nuái tiác vá ván nháng buái chiáu hai đáa cáng nán lái đá nái vá nháng chuyán vián váng, tháy cho nhau nháng lái chác gháo vá tánh, hay háu ý (?) ngoái háng láng tráng. Ngáy xáa náng nghá cá hai cá nhái u niám hánh đáng ngáy thá khi nghá vá nhau. Nháng giá đáy, đáng nhá nháng đái u áy đá trá tháng mát sá má há kháng đám chác đá cá bao giá xáy ra. Trám cám tháy nháng lái tánh ái, mán náng náng đá ao ác muán nái vái Mán tráng bao nám xa cách nay cháng cán phái lá náa.

Buái tiác hám áy cháa tán nháng Trám phái vá sám vá náng đá mát mán và đáng xa. Khi náng

đ&#n&#g d&#y ra v&#i, M&#n cũng r&#i b&#n ti&#c, b&#o đ&# đ&#a n&#ng ra xe. N&#ng m&#m c&#&#i v&#y tay chào Nga và h&#n có đ&#p g&#p l&#i. M&#n cùng b&#&#c v&#i n&#ng ra kh&#i nh&# hàng.

“Tr&#m m&#c áo vào, &# ngoài l&# nh l&# m.” Câu nói ân c&#n đ&#u tiên c&#a l&#n g&#p m&#t này. M&#n b&#m c&#a thang máy, và đ&#a tay đ&# l&#y áo đ&# c&#a n&#ng. Ch&#ng giúp n&#ng cho&#ng áo vào. N&#ng r&#ng mình, n&#ng g&#n vòng tay ch&#ng trong gang t&#c, n&#ng nh&#m m&#t, n&#ng mu&#n đ&#&#c n&#n ná v&#i cái c&#m gi&#c n&#ng th&#m &#y, n&#u ch&#ng s&# ô&#m n&#ng vào vòng tay ch&#ng khi ch&#ng kho&#c chỉ&#c áo cho&#ng l&# nh lên vai n&#ng? Nh&#ng c&#a thang máy đã m&#. N&#ng b&#&#c vào, ch&#ng cũng b&#&#c vào sau. N&#ng tho&#ng nhìn g&#&#ng m&#t ch&#ng. Ch&#ng m&#m c&#&#i, vô nghĩa. Ch&#ng có cũng đ&#ng luy&#n ti&#c cái gi&#y phút g&#n g&#i v&#a qua &#y nh&# n&#ng không, hay ch&#ng đã quên m&#t r&#i? Thang máy đi th&#t ch&#m. H&# đ&#ng song song bên nhau, cùng nhìn theo nh&#ng con s&# các t&#ng l&#u. N&#ng mu&#n la lên, g&#i to “M&#n &#i, M&#n &#i” và t&#a đ&#u khóc trên vai ch&#ng bi&#t bao. Mà n&#ng v&#n l&#ng th&#nh. M&#n nghĩ gì trong gi&#y phút này. Ch&#ng có đoán bi&#t đ&#&#c t&# t&#&#ng c&#a n&#ng ch&#ng. N&#ng m&# mi&#ng mu&#n nói m&#t l&#i nào đó tha thi&#t; nh&#c l&#i m&#t tí gì c&#a tình c&#m, c&#a n&#i nh&# nhưng c&#a m&#t th&#i b&#ng khu&#ng ngày nào; nh&#ng nh&#ng l&#i l&#i kh&#i m&#i n&#ng cũng l&#i nh&#ng l&#i vô th&#&#ng vô ph&#t v&# bu&#i ti&#c. N&#ng th&#y mình c&# tình nói nh&#ng l&#i &#y đ&# kh&#a l&#p b&#t c&# m&#t phút gi&#y nào h&# có th&# nghe th&#y s&# yên l&#ng quanh mình, n&#ng s&# e h&# s&# nghe đ&#&#c ý t&#&#ng c&#a nhau, và ng&#i ng&#&#i kia bi&#t đ&#&#c t&#&#ng nh&#p đ&#p c&#a con tim mình. Và r&#i s&# ng&#&#ng ngh&#u. Nh&# là ch&#ng n&# gì nhau cho r&#i. H&# ch&# đ&#ng bên nhau trong thang máy và l&#p l&#i nh&#ng l&#i nói l&# đ&#nh và nh&#ng ánh m&#t ch&#ng nhìn nhau.

B&#&#c vào bãi đ&#u xe, đ&#m L.A. trong, có tí gió lành l&#nh. H&# cùng đi bên nhau mà nh&#ng l&#i đ&#i tho&#i ch&# là nh&#ng l&#i tr&#ng r&#ng nh&# b&#u tr&#i ngoài kia. Không ng&#&#i nào nh&#c l&#i m&#t chút gì c&#a nh&#ng ngày 20 năm cũ hay c&#a nh&#ng c&#m tình thu&# cùng h&#c ngày x&#a. H&# h&#i nhau nh&#ng câu h&#i h&#i h&#t v&# đ&# tính t&#&#ng lai, v&# vi&#c làm c&#a nh&#ng ngày s&#p t&#i. H&#i cho mà có chuy&#n đ&# h&#i, nói đ&# mà cho có chuy&#n nói. T&# đ&#ng tay chân Tr&#m b&#ng l&#nh tanh trong n&#i bu&#n, n&#i b&#n ch&#n, và n&#ng th&#y m&#t mình nóng b&#ng nh&#ng gi&#t n&#&#c m&#t mu&#n trào ra. N&#ng mu&#n ng&#a qu&#. Ch&# có vài l&#i thân tình mà không th&#t ra đ&#&#c cho nhau? Trái tim n&#ng ch&#ng còn k&#m gi&# đ&#&#c n&#a, nó s&#p v&# nát tan. H&# đ&#n bên xe n&#ng. Tr&#m lu&#ng cu&#ng không m&# đ&#&#c khóa xe và đánh r&#i chùm chìa khóa. Có ti&#ng M&#n c&#&#i nh&# sau l&#ng nh&# ch&# đi&#u n&#ng, nh&#ng ch&#ng nói th&#t nh&# nh&#, “Tr&#m đ&# M&#n m&# cho . . .” Gi&#ng ch&#ng đ&#y c&# ân c&#n. Hay ch&#ng th&#y đ&#&#c n&#i h&#n lo&#n trong lòng n&#ng?

M&#n m&# c&#a cho Tr&#m vào xe, giúp n&#ng kéo l&#i v&#t áo đ&#. Ch&#ng m&#m c&#&#i nh&# th&# ch&#ng đ&#ng chăm sóc m&#t đ&#a tr&# nh&# nh&oi. Ch&#ng đ&#ng c&#a xe cho n&#ng. N&#ng ng&#&#c nhìn ch&#ng qua khung c&#a xe. N&#ng mu&#n đ&#&#c c&#m tay ch&#ng. N&#ng mu&#n đ&#&#c ôm ch&#ng th&#t g&#n. M&#t l&#n. Nh&# ng&#&#i ta ôm m&#t ng&#&#i thân yêu lâu ngày không g&#p. Nh&#ng h&# ch&# nhìn nhau. R&#i c&# hai đ&#ng tránh ánh m&#t nhau. Nh&# cho&#ng t&#nh m&#t gi&#c m&#, n&#ng l&#i c&#&#i vu v&# đ&# che l&#p cái gi&#y phút th&#ng th&#t đôi m&#t h&# b&#ng xoáy vào nhau dò tìm. N&#ng đ&#u ti&#ng th&# dài và l&#i c&#&#i nh&#, nói kh&#, “Chúc M&#n tr&# v&# l&#i mi&#n Đ&#ng bình yên”. N&#ng mu&#n đ&#&#c nói v&#i ch&#ng ngàn

“Mán ái, Mán ái, tái sao váy Mán?” chỉ á. Vá cáng án báng tiáng Má, “I miss you so much.” Mán áng kháng nái. Mán cáng kháng nái.

Cháng nhán váo mát náng thát láu. Náng nghá ánh mát cháng sao buán quá ái. Náng nghe cháng gái nhá tán mán, “Trám?”

“Mán?”

“... Nhiáu khi Mán cáng nhá áo mán cán ái hác quá.”

Náng nhán cháng. Náng muán khách.

Chác cháng nhán tháy áoi mát buán cáa náng. Cháng báng thá ra, khá ác áu, vá váo cáa xe, vá nái, y nhá mái ngái khác cáng cá thá nái á ác, “Lái xe cán thán nghe Trám.” Vá náng chá cá thá trá ái, “Cám án Mán. Thái Trám vá. Cho Trám gái ái thám máy chá.” Chá cá váy. Lái xe rái chá áu xe, náng nghe cá trám tiáng thá ái cáa mán. Nhán qua kánh chiáu háu, náng tháy Mán ván cán áng áy, tráng theo, y nhá hai mái máy nám vá trác. Mát án Mán á bán bát gáp ánh mát áy, vá tráu chác, cháng á cái hián ngang vá cháa thán báng ác máy cáu thá cáa Huy Cán, “Mát hám trán giá tán yáu ái, áng ngán tráng vái áng tiáu thá”. Nác mát tráu ra át má Trám. Náng thu tay áp váo ghá xe, tác tái.

Trám kháng cán siáng náng viát nhát káy háng ám náa. Náng kháng viát vá Mán. Cá nhát káy cáa náng cáng chá á nháng ái áng áng, “Hám nay ái án tiác háp mát bán hác cá. Cá Mán. Cá Y, cá Z, v.v. . .” Náng che áu láng mán. Náng kháng biáu á ra mát, ra trán giáy, bát cá nái náo, vái ái. Kháng mát tiáu thuyát náo cá Mán. Cáng nhá náng cháng viát ác mát tiáu thuyát náo cá hán cháng mán trong áy. Viát vá mát niám rung áng nhá nháng, phái phái, á viát. Nháng viát vá á bày tá tim gan ruát phái cáa mán, náng kháng viát ác. Mát ngái bán quen gái cho mát bái thá qua internet, kháng tháy tán tác giá, ái thá nghe nhá ca áo, ái áng chá mác mác má sao Trám ác mát án á thuác. Hán vá tám tráng ngái thi sá ván váng giáng tám tráng náng:

Bát ngá gáp ái ngái xáa

Cây tình yêu chong trng hoa

Tác Giả: Nguyán thá Ngác Lián

Thứ Sáu, 22 Tháng 5 Năm 2009 22:04

Náng máa ngày cũ cũng váa phôi phai

Xa nhau bißt máy dám dài
Thái gian đám sái tóc mai bác rái

. . .

Cháng cùng đi hát đán tráng

Cháng cùng đi hát đán đáng can qua

Cây tình yêu chong ná hoa
Giá ta đành gái nhau là . . . ngái dáng

Trâm đác nháng giòáng thá, lái thá cháng có gì bay bám, điều luyán mà nác mát báng á đáy
trong kháe mát. Cháng náng váa vá, đán bên, ôm vá âu yám:

“Chuyán gì mà em buán váy?”

“Mát bài thá, buán quá.”

Cháng cái. Bißt tính vá sao đá sáu đá cám, chá mát bài hát, mát lái ca, mát bài thá hay mát
mùi háng nào đó. Cháng hán lên mát vángát ngáo. Náng nhám mát. Nghe hái thá cháng mán
man cá mình. Đây là ngái đàn ông mà náng đã bá bao ngày đái chá. Nháng ngày há xa nhau
náng đã qua bao buái chiáu, buái tái nác mát ngáp tràn. Náng đã yêu cháng ray rát. Cái tình
yêu áy, hai mái máy năm rái ván còn náng nán. Mái ngày, nghĩ đán cháng, và tình yêu cháng

Cây tình yêu chong trng hoa

Tác Giả: Nguy&#n th& Ng&c Liên

Thứ Sáu, 22 Tháng 5 Năm 2009 22:04

có cho mình, là nàng l&i th&y mình là ng& i đàn bà may mắn. Nh&ng sao lòng nàng v&n n&ng tr&u v&n v&ng m&i khi nghĩ đ&n M&n. Tuổi thanh niên qua đã m&t ph&n t& th& k& mà có nh&ng chiêm bao nàng v&n th&y mình l&i s&ng l&i trong sân tr&ng trung h&c ngày x&a, và ánh m&t M&n ngày nào v&n còn đ&ng trông theo. T&nh d&y, bàng hoàng, ch&a th&t th&c đ& c& t&ng mình còn & Sài Gòn, còn là 17, 18 tuổi. Đôi khi b&t ch&t b&ng nh& ng& i b&n cũ. Lòng nàng l&i chút qu&n th&t m&i khi nh& l&i nh&ng l&i nói & h& h& trao đ&i nhau trên đ&t M&, nh& hai ng& i quen bi&t cũ, ch&ng nghĩa lý gì v&i nhau. Nh& hai ng& i đ&ng.

Ti&ng máy ch&ng&ng kêu nh&ng ti&ng gõ. Ti&ng trang gi&y rút ra kh&i máy. Và căn phòng tr&n yên tĩnh l& k&. Nh&ng t& gi&y b& vào m&t bao th& màu vàng và đ& c b& vào thùng gi&y, trong &y c& trăm t& gi&y, nh&ng b&n th&o khác, không thu x&p, không th& t&. Ng& i đàn bà r&i bàn gi&y, đ&n bên c&a s&. Tr&i đã s&p tr&a. M&t ngày r&t yên tĩnh. Nàng vén màn c&a nhìn ra ngoài, nh&ng v& m& o ban n&y không còn n&a, n&ng bên ngoài chói ng&p, nh&ng hàng cây trong mùa n&ng c&a California, nh&ng ng&n đ&i c& vàng, nh&ng b&i cây khô trên m&t đ&t, t&t c& nh& đ&m m&t màu khô trong không gian. Nàng tr& l&i, l&y vi&t ghi vào bìa bao th& màu vàng khi n&y m&t t&a đ&, “Cây Tình Yêu Ch&ng Tr& Hoa”.